

PENSAMENTS EDUCATIUS - Núm 46

Educació religiosa, també! (2a part)

L'EDUCACIÓ

L'educació no és una qüestió de discursos, més aviat és una qüestió de vida, d'exemple. Els nens i les nenes capten, com una mena d'esponja, totes les nostres actituds, tant si són virtuts com si són defectes. Per tant, sense voler-ho expressament, ells capten els nostres valors polítics, ètics, socials, morals, alimentaris, culturals, ecològics, i també els de la fe.

Per tant callar, dissimular, posposar,... no arregla res. Deixar que decideixin? Sí, però cal una informació, una formació, una educació, un testimoni del que hom creu. No podem amagar-los res, no podem fer veure que no és important.

I si no som massa creients o tenim dubtes, o potser pensem que potser... o no sabem què, hem de ser conscients que el món religiós és present a les nostres vides, als nostres pobles, i cal donar respostes clares, directes i honestes, ni que sigui enmig de dubtes.

Cada cop més es parla del món interior, de la interioritat, dels valors que poden donar sentit a una vida. La fe, la religió poden ajudar a formar el món interior dels infants, de manera que siguin feliços, lliures i solidaris, lluny de les sectes de tota mena que acaben esclavitzant les persones.

PAUTES CONCRETES O VIVÈNCIES

1 - El nostre dia a dia, marcat sobretot per un ritme d'estrès, a voltes no ens permet parar i veure les coses d'una manera més plàcida profunda. Cal buscar moments de recolliment i intimitat.

2 - Els fills no necessiten de grans actuacions però el que sí és important és que ells percebin que tenen uns pares fermes i segurs en les pautes educatives, espirituals, socials, ... I que sentin que, aquest amor incon-

dicional, sempre fa costat a la persona davant de qualsevol adversitat de la vida, sigui quina sigui l'edat, la situació o el problema.

3 - Sentir-se estimat és el millor del món! I això els pares ho saben fer molt bé.

4 - "Tenir temps per als fills." És la millor inversió de futur. És una forma d'estimar els fills. Dedicar temps a jugar amb ells, anar d'excursió, ensenyar-los a fer les primeres pedalades, xutar la pilota, anar al bosc, gaudir plegats de la natura, d'una posta de sol... seran moments i experiències viscudes que ells sempre recordaran; tenen a més un valor afegit d'estimació rebuda que pot servir el dia de demà, per facilitar l'apropament i la comunicació quan, en l'etapa de l'adolescència, sigui precís demanar consell als pares.

5 - Educar en l'amor envers els altres, en la pregària, en els valors,... és una manera d'obrir els nostres fills a una dimensió més àmplia de la vida i, per tant, és important que ells també en puguin formar part.

6 - Des de ben petits, aprofitar l'hora dels àpats per fer una petita benedicció d'acció de gràcies per la gran sort de tenir aquells aliments. En aquest moment, algun dia, estaria bé parlar d'altres persones que passen dificultats i potser estan mancades d'aliments. És una manera d'ensenyar-los i sensibilitzar-los cap a la solidaritat, tant per aquest tema com per d'altres.

7 - Un moment per fer una petita pregària és l'hora de llevar-se o l'hora d'anar a dormir. Només cal desitjar o agrair al Nen Jesús un bon dia, amb paraules senzilles, aquelles que brollen del seu cor. Més endavant se'ls pot ensenyar a resar el Parenostre, l'Ave Maria, o alguna altra pregària que sabíem de petits i que es va transmetre d'avis, a pares i fills, com l'Àngel de la Guarda.

8 - Ensenyar-los també a fer una petita pregària en moments d'alegria com a acció de gràcies: pregària espontània davant la bellesa de la natura; o en moments de dificultat: malalties dels avis, un company d'escola ingressat a l'hospital; o per demanar ajuda i suport a Jesús, els fa saber que tenim un Bon Amic en el camí, que sempre ens fa costat.

9 - Si algun dia tot passejant amb els pares, s'apropen a una església o ermita, entrar-hi, fer una petita pregària a la Mare de Déu o a Jesús i realitzar el signe d'encendre un llantió en acció de gràcies o per una intenció determinada.

10 - Introduir el tema de la pregària més personal a mesura que van creixent: "quan reso, parlo amb Jesús", "quan llegeixo la Bíblia és Ell qui em parla".

11 - Ell va instituir l'Església dels batejats. Els cristians quan ens reunim, sentim i vivim que fem comunitat de vida. Quan celebrem l'Eucaristia estem celebrant la fe i estem pregant comunitàriament.

12 - Quan participem activament en grups de joves que es plantegen la seva fe, grups de revisió de vida, grups de diàlegs i formació per adults, grups de visitadors de malalts,... estem fent comunitat, estem celebrant la vida i vivint la fe.

I encara hi ha moltes ocasions per viure la fe, per educar el món interior dels infants, o per formar com ara:

13 - Les celebracions més domèstiques: el pessebre de Nadal, la visita al cementiri per recordar els familiars difunts.

14 - Les celebracions familiars: bateigs, primeres comunions, bodes, aniversaris senyalats...

15 - Visites a llocs religiosos: Montserrat, Núria, Roma,...

16 - Viatges de caps de setmana o de vacances.

17 - Participació en campanyes solidàries: aliments, tercer món, *Càritas*, maratons de la Tele, campanyes de Reis...

18 - Conèixer altres pobles, altres cultures, altres costums, altres religions,... i aprendre a respectar tothom i a col·laborar amb tothom, pels valors més humans i més evangèlics.

19 - Les sortides a la natura, fomentant les capacitats d'admiració, de respecte, d'escolta, de silenci,...

Margarida Bové, Josep Masip i Jesús Bosom